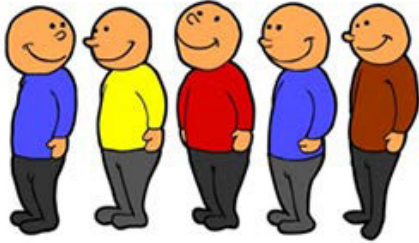

I huvudet på...

SVALNÄS

SKOLA & BEHANDLING

Kan man vänta på sin tur om man inte lärt sig vad tur är?

Till Svalnäs kommer olyckliga, bråkiga, livliga, trötta, uppgivna, deprimerade, stökiga, retsamma, arga, blyga och rädda elever. Gemensamt för dem alla är att något hindrar deras lärande och därmed deras skolprestationer. Vår uppgift är att etablera samarbetsrelationer och tillsammans med elev och familj begripa och arbeta med det som hindrar.

Efter ett par inspirerande och lärorika dagar tillsammans med **Ingegerd Wirtberg** blir vi påmind om vikten av att ställa sig grundläggande frågor i arbetet. Ett exempel handlade om att vänta på sin tur.

- *Kan eleven vänta på sin tur?*
- *Har eleven lärt sig vad tur är?*
- *Vad har eleven för erfarenheter av att vänta på sin tur?*
- *Vill eleven vänta på sin tur?*

Det vi observerar är ett barn som inte väntar på sin tur. *Varför* barnet inte väntar vet vi inte och handlingen "inte vänta" ger oss inte så mycket vägledning. Skillnaden, om vi tror att barnet inte kan - eller om vi tror att barnet kan, men inte vill, blir dock stor. Ett barn vi tror kan försöker vi förmodligen hjälpa och barnet som inte vill börjar vi kanske bråka med?

Vårt bemötande påverkas naturligtvis också av våra värderingar och föreställningar om vad barn BORDE kunna. Det är en utmaning att tygla sin förförståelse och sätta BORDE inom parentes, men det är nödvändigt om vi ska kunna skapa mentalt utrymme för våra erfarenheter, vår nyfikenhet och vår närvaro.

På Svalnäs är vi medvetna om hur det BORDE vara, men vi arbetar alltid med den unika människan och det hjälper oss att bevara vår nyfikenhet - och att ställa frågor som vi faktiskt inte har svar på!